การอภัยโทษสำหรับผู้ถือศีลอด

﴿المغفرة للصائم ما تقدم من ذنبه﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

อาหมัด อัลฟารีตีย์

แปลโดย : ฮาเรส เจ๊ะโด

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือ 40 หะดีษเราะมะฎอน

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿المغفرة للصائم ما تقدم من ذنبه﴾

« باللغة التايلاندية »

أحمد حسين الفاريتي

ترجمة: حارث جيء دو

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب ٤٠ حديث رمضان

2010 - 1431

islamhouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

หะดีษบทที่ 4
การอภัยโทษสำหรับผู้ถือศีลอด

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».
(البخاري رقم ٣٧، مسلم رقم ١٢٧٦)

ความว่า จากท่านอบู ฮุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ เล่าจากท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ท่านได้กล่าวว่า “**ผู้ใดที่ถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยเปี่ยมศรัทธาและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยจากความผิดบาปที่ผ่านมาของเขา**” (รายงานโดย อัล-บุคอรีย์ หมายเลข 37 และมุสลิม หมายเลข 1276)

คำอธิบายหะดีษ

คำว่า “إِيْمَاناً” (การถือศีลอดด้วยเปี่ยมศรัทธา) คือ การอิอฺติกอด(เชื่อมั่น)ต่อหน้าที่ในการถือศีลอดอย่างเต็มเปี่ยม ส่วนคำว่า “احْتِسَاباً” (การหวังในผลบุญ) คือ การวิงวอนขอผลบุญจากอัลลอฮฺ ซุบฮานะหุวะตะอาลา

อัล-ค็อฏฏอบีย์ กล่าวว่า “احْتِسَاباً” หมายถึง การตั้งใจ นั่นคือ การที่เขาถือศีลอดอันเนื่องจากหวังเพื่อได้รับผลบุญที่เกิดจากจิตใจที่บริสุทธิ์และยินยอม ขณะเดียวกันเขาจะไม่มีความรู้สึกหนักใจในการถือศีลอดและไม่รู้สึกว่าเวลาในการถือศีลอดนั้นนานเกินไป (ฟัตหุลบารีย์ 4/114)

อัส-สุยูฏีย์กล่าวว่า คำว่า “إِيْمَاناً” หมายถึง การยอมรับให้การถือศีลอดเป็นฟัรฎูเหนือเขาและเป็นสิทธิที่เป็นวาญิบ และเป็นหนึ่งในรุก่นอิสลาม อีกทั้งยังเป็นส่วนหนึ่งของกระทำที่อัลลอฮฺให้คำมั่นสัญญาว่าจะให้ผลบุญและผลตอบแทน (ตุหฺฟะตุลอะห์วะซีย์ 3/361)

อิหม่ามอัน-นะวะวีย์กล่าวว่า สิ่งที่รู้กันในหมู่นักวิชาการฟิกฮฺก็คือ การอภัยโทษที่ว่านี้เจาะจงเฉพาะบาปต่างๆ ที่เป็นบาปเล็กเท่านั้น ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับบาปใหญ่แต่อย่างใด แต่บางท่านก็กล่าวว่า เป็นไปได้ที่การอภัยโทษดังกล่าวจะหมายถึง การลดหย่อนโทษสำหรับบาปใหญ่ด้วยในกรณีที่ว่าไม่มีบาปเล็กอยู่

อิบนุล มุนซิรกล่าวว่า การให้อภัยนั้นจะคลอบคลุมถึงบาปทุกอย่าง ทั้งที่เป็นบาปใหญ่และบาปเล็ก

บทเรียนจากหะดีษ

1. กล่าวถึงความประเสริฐของการประกอบอิบาดะฮฺคือ การถือศีลอด
2. ผู้ที่ถือศีลอดอย่างแท้จริงนั้นจะได้รับการอภัยโทษจากบาปต่างๆ ที่ผ่านมา
3. การถือศีลอดที่แท้จริงเกิดจากความศรัทธาต่อคำสั่งของอัลลอฮฺและหน้าที่ในการถือศีลอดพร้อมทั้งหวังในผลบุญจากพระองค์
4. ในภาพรวมแล้ว หะดีษนี้จะกล่าวถึงบาปทั้งที่เป็นบาปใหญ่และบาปเล็กจะได้รับการอภัยจากอัลลอฮฺ แต่ทัศนะของนักวิชาการเห็นว่าการอภัยโทษนั้นเจาะจงเฉพาะที่เป็นบาปเล็กเท่านั้น ส่วนบาปใหญ่จะเบาบางลงเท่านั้น
5. การอภัยโทษจากอัลลอฮฺนับเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแด่บ่าวของพระองค์